

'Ik vind het een voorrecht dat ik nogal wat bijzondere mensen heb mogen ontmoeten'

Dominee Goverts: afscheid na 28 jaar



Dominee Goverts tijdens zijn afscheidsdienst in de kerk van Hoogwoud. Foto: Theo Annes

WFWB 02-11-16

WEST-FRIESLAND ▶ Na 28 jaar werkzaam te zijn geweest in bijna alle plaatsen in West-Friesland ging dominee Klaas Goverts afgelopen zondag voor bij zijn eigen afscheidsdienst, in de kerk in Hoogwoud. Hij woont inmiddels in Dordrecht.

Dat hij zoveel jaren in West-Friesland heeft gewoond en gewerkt, is best opmerkelijk. Hij groeide namelijk op in Oud-Beijerland, waar zijn vader hoofd van een school was. „Al jong zat ik in de kerk. Dan stond daar iemand te vertellen en dan dacht ik: 'Dat lijkt me wel mooi'. En dan dominee Colijn, die preekte terwijl hij heen en weer wandelde en die zo mooi kon zingen dat ik zelf hele-

maal vergat te zingen.”

Studieavonden

Al op het gymnasium studeerde Klaas Goverts twee jaar Hebreeuws. Daarna studeerde hij theologie in Utrecht. „Na vier jaar mocht ik diensten leiden. Mijn eerste preken hield ik in Winschoten en omstreken, maar ook in de Betuwe en Noord-Holland. Later ben ik gepromoveerd aan de Universiteit van Amsterdam.”

In West-Friesland verzorgde hij aanvankelijk studieavonden. Daarna werkte hij vijftien jaar als predikant in Berkhout, Avenhorn en Ursem, gevolgd door Hoogwoud en omliggende dorpen. Hij was interim predikant in Zeevang en Oudendijk en consulent in Stedebroec en Zwaag. Zijn hart lag

evenwel vooral bij het organiseren van 'leerhuizen' over de Hebreeuwse achtergronden van de Bijbel, Joodse mystiek en gnosis.

Ontkerkelijking

Tijdens zijn 28 jaar in West-Friesland maakte ook de Protestantse kerk de ontwikkeling van ontkerkelijking door; met de nodige nieuwe problemen. „Financieel werd het steeds moeilijker. In het gebied waar ik werkte als predikant waren ooit vier dominees werkzaam. Uiteindelijk nog maar één, met een functie voor vijftig procent.” Maar waar problemen zijn, worden ook vaak creatieve oplossingen bedacht. „Ik heb wel eens het idee dat de toekomst van de Kerk ligt bij geen of weinig gebouwen.

Ooit is het ook zo begonnen, met samenkomsten in een huiskamer. Soms zijn er hele mooie initiatieven, zoals in Abbekerk met de Schatkest-avonden: verhalen van vroeger voor mensen van nu. Daar voelen mensen zich thuis die nergens anders komen.” Toch, ook al werd het kerkbezoek minder, er bleven altijd mensen die zich wilden verdiepen in de geestelijke wereld.

Mystieke plek

Klaas Goverts maakt zich niet al te druk om de toekomst van de kerk. „De gemeente is middel, niet doel.” Hij preekte al eens in een café en een gymzaal. „Maar ik vind een oude dorpskerk wél een mystieke plek. Het doet me wel wat. Oude gebouwen zijn mooi: de eeuwen zien op u neder.”

Tussen de bedrijven door hield hij zich bezig met de Hebreeuwse taal. „Ik heb veel geleerd van Joodse denkers. Dan ontdek je dat elk mens in ballingschap is en dat het thema van het leven is: omzwerfing en thuiskomst.”

'Pracht-mensen'

Als buitenstaander heeft Klaas Goverts door de jaren heen een goed gevoel overgehouden aan de Westfriezen. „Het zijn pracht-mensen. Ik vind het een voorrecht dat ik nogal wat bijzondere mensen heb mogen ontmoeten. Over het algemeen voelde ik mij welkom als ik op bezoek ging. Aan de ene kant zijn Westfriezen boeiend vrijzinnig; aan de andere kant zingen ze in een ziekenkamer gezamenlijk 'Welk een vriend is onze Jezus'.”